

[Rahbæk Møller]

ge forudsætninger i Danmark, i hvert fald på det miljøteknologiske område; jeg ved ikke, om det også gælder det arbejdsmiljøteknologiske.

Formålet med disse forslag var altså at styrke det tværsektorielle samarbejde og først og fremmest bringe miljø- og arbejdsmiljøpolitikken ind i industripolitikken.

Indholdet i forslagene er netop, at Industriministeriet skal samarbejde med relevante fagministerier, således at Miljøministeriet styrker miljøet ved regelfastsættelser og alle de øvrige midler, som Miljøministeriet nu har og har udviklet, og Arbejdsministeriet gør det samme på sit område, og så sørger Industriministeriet for at hjælpe industrien med at leve op til disse krav for at udnytte disse ting til at skabe nye styrkepositioner. Det er hele indholdet i de forslag, vi har fremsat.

Det er svært at tænke tværsektorielt, og det fremgår alene af, at det ikke kun er industriministeren, der svarer, men også miljøministeren og arbejdsministeren. Det er selvfølgelig ingen kritik af de to ministre, fordi de har ulejliget sig hen for at diskutere med os, men jeg kan ikke lade være med at tænke på, at hvis vi havde haft tid til det, ville vi nok have lavet endnu flere udviklingsprogrammer, f.eks. om sundere mad, om ulandsteknologi og selvfølgelig om energi, og så kunne jeg se frem til at skulle diskutere med den halve regering, men ikke med den minister, som det faktisk retter sig mod. Jeg tror såmænd ikke, det er de tre ministre, der sidder her, der personligt har besluttet noget forkert; jeg tror bare, det er vanetankegangen. Man tænker sektorielt, hvor handlingsplanen viser, at man skal tænke tværsektorielt.

Når jeg ser på svarene, falder de i tre grupper. Hr. Svend Andersen støttede forslaget og forstod det i øvrigt, så det vil jeg takke for. Så kom der en række svar fra de to ministre støttet af fru Jette Thomsen, hr. Larsen-Ledet og hr. Lysholm Christensen. Her vil jeg godt gå lidt i detaljer. Jeg håber, at de tre ordførere vil have forståelse for, at det især er ministrenes kommentarer, jeg vil knytte an til.

Først til miljøministeren, der har ret i ét punkt, nemlig at det tager tid at udarbejde et forslag, og at der skete noget under udarbejdelsen af forslaget, idet der blev afsat flere penge på Miljøministeriets område. Jeg er helt klart over og var klar over det, da ministeren sagde det, at der er en konkret fejl i bemærkningerne, og det undskylder jeg; men det kan jo ske.

Dermed siger jeg også, at det ikke er hensigten med forslaget at angribe eller kommentere Miljøministeriets indsats. Den kan vi tage en diskussion om ved en anden lejlighed, det er ikke intentionen i dag; det ville i øvrigt også være med en anden ordfører fra vort partis side, hvis vi gjorde dette. Det, der er hele vores budskab, er, at det ikke er lykkedes, og vi har ikke set nogen som helst tegn på, at man har forsøgt at lave det samarbejde mellem Miljøministeriet og Industriministeriet om en miljøindustri, som der er så hårdt brug for.

Det samme gælder i nogen grad arbejdsministeren, for jeg er opmærksom på, at meget kort tid efter den nye arbejdsministers tiltræden annoncerede arbejdsministeren, at arbejdsmiljø ville blive draget ind til fremme af en arbejdsmiljøindustri. Det var da også en af de ting, der gjorde, at vi dengang i 1986 var meget positive over for de nye erhvervspolitiske signaler, der kom fra den omdannede regering. Vores problem er, at jeg ikke har set, at det har præget industripolitikken i synderlig grad. Det er muligt, at der er lavet nogle mindre aktiviteter over i Arbejdsministeriet, som jeg ikke er opmærksom på, men jeg har ikke set et samlet industripolitisk fremstød, der bygger på de tanker.

Ministeren brugte megen tid på at sige, at der informeres meget i dag, og at der derfor ikke er behov for ny information. Jeg vil naturligvis ikke anfægte ministerens oplysninger, jeg vil bare konstatere, at når jeg taler med vores faglige kammerater, siger de hele tiden, at der er mangel på viden. Det er muligt, at bedre information ikke skal ske ved at lave nye informationskanaler; det kan godt være, at man skal samle og forbedre de nuværende. Jeg vil bare pege på, at der er et problem; jeg er desværre ikke selv i stand til gå i detaljer med, hvor problemet ligger; det er ikke mit arbejdsområde.

Jeg mener, at jeg hermed også har kommenteret fru Jette Thomsens, hr. Larsen-Ledets og hr. Lysholm Christensens betragtninger.

Der var tre, der skilte sig ud, nemlig fru Ingrid Kjældgaard, fru Jette Pors og i vid udstrækning også hr. Svend Heiselberg. Den sammensætning er jo ret bemærkelsesværdig, og dér kan man kun pege på, at mens regeringens repræsentanter trods alt forstod, at der var et behov for at opbygge en industri omkring miljø og omkring arbejdsmiljø, så har disse tre partier overhovedet ikke forstået, at det er en chance for os at satse på disse områder.